

Az azonnali megvilágosodás kulcsa

1. kötet

The Supreme Master Ching Hai International
Association Publishing Co., Ltd.

Tartalomjegyzék

Járd a szeretet útját	5
1. Isten felismerése felé.....	10
2. Mi okozza a háborút?.....	29
3. Egy nagy szent tökéletes példája.....	53
4. A belső hang határtalan szeretetet teremt.....	65
5. Egy megvilágosodott Mester megtalálásának fontossága	75
6. Életről életre jelen van a Megváltó.....	90
7. Istent szeretni annyi, mint az Ő parancsolatait megtartani	98
8. Aki felismeri Istent és Isten Messiását	119
9. a Jézus, volt a megváltók egyike	133
9. b Bensőnkben nem vagyunk sem nők, sem férfiak.	140
10. Most készüljünk fel utunk végére	145
11. A belső erő feltárása.....	167
12. Hogyan teremtsünk békét a Földön?	183
13. A megvilágosodást bárhol elnyerheti az ember	197
14. Új korba vezetni a világot	225
Beavatás: A Quan Yin Módszer	246
Kiadványok	252
Kapcsolatfelvétel.....	261

Egy rövid üzenet

Ching Hai Legfelsőbb Mester művészi tervek alkotójaként és spirituális Mesterként is szereti a belső szépség mindenféle kifejeződését. Ez okból említi Vietnámot úgy, mint "Au Lac", Tajvant pedig úgy, mint "Formosa". Au Lac Vietnám ősi neve, és azt jelenti, "boldogság". A Formosa név pedig, amelynek jelentése "gyönyörű", jobban kifejezi a szigetnek és lakóinak a szépségét. A Mester úgy érzi, hogy ezeknek a neveknek a használata spirituális felemelkedést és szerencsét hoz a földre és lakóira.

„Nem tartozom sem a buddhizmushoz, sem a katolicizmushoz. Az Igazsághoz tartozom és az Igazságot hirdetem, nevezhetitek azt buddhizmusnak, katolicizmusnak, taoizmusnak, vagy aminek akarjátok. Én mindegyiket elfogadom!”

~ Ching Hai Legfelsőbb Mester

„Elérvén a belső békét, minden mást is elérünk. Az elégedettség, a világi és mennyei vágyak beteljesülése Isten Országából fakad, ami örök harmóniánknak, örök bölcsességünknek és a Mindenható Erőnknek belső felismerését jelenti. Ha ezeket nem érzük el, sosem találunk beteljesülésre, lehet akármilyen sok pénzünk, bármilyen magas posztot tölthetünk be, bírhatunk bármekkora hatalommal.”

~ Ching Hai Legfelsőbb Mester

„Tanításunk arról szól, hogy bármit kelljen tenned ezen a világon, azt tegyed teljes szíveddel, felelősségteljesen, és meditálj is minden nap. Ily módon egyre több tudásra teszel szert, mind nagyobb bölcsességre, békére azért, hogy szolgálj magadat, és szolgálj a világot. Ne feledd, hogy a jószág benned lakozik. Ne feledd, hogy bensődben Isten rejtezik. Ne feledd, hogy szívedben Buddha él.

~ Ching Hai Legfelsőbb Mester

Járd a szeretet útját

Egy élő, megvilágosodott Mester léptei

Mindenütt kutatni fogunk
Egy kis szeretetért,
Egy kis szeretetért,
Hogy a világ minden sarkában,
Minden lénnel megosszuk azt.

Ching Hai Legfelsőbb Mester élete a szeretet útját járó üzenet. Szeretettel eltelve ekképp ismerték meg őt azok, akiknek abban az örömben lehetett részük, hogy találkoztak vagy dolgoztak vele.

Híres emberbarát, művész és spirituális látnok, akinek szeretete és segítsége világszerte emberek millióra terjed ki, minden kulturális és faji határon túl, beleértve a nélkülözőket és hajléktalanokat, az AIDS és rák ellenszerét kutató orvosi intézményeket, az Amerikai Egyesült Államok háborús veteránjait, a hátrányos helyzetű időseket, a testileg és szellemileg fogyatékosokat, a menekülteket és a természeti katasztrófák, köztük földrengések, árvizek és tűzvészek áldozatait. Nemcsak emberi lények élvezik kedvességének és végtelen jóakarátának áldott hasznát, hanem különböző fajokhoz tartozó állatok is.

E tetteken keresztül az együttérzés számtalan emlékeztetőjének vagyunk tanúi, amelyek ugyanúgy ismertetőjelei e gondoskodó hölgynek, mint az ő szerető

példájából kifejlődött nemzetközi szervezetnek. „Ha bármit megoszthatunk másokkal, akkor elkezdjük megosztani. Ekkor egy finom változást fogunk érezni magunkban, több szeretet fog a tudatunkba áradni, és rá fogunk ébredni valamire. Ez a kezdet. Azért vagyunk itt, hogy tanuljunk, hogy megtanuljunk fejlődni, hogy megtanuljuk használni az erőnket, a szeretetünk és alkotóképességünk korlátlan erejét, hogy jobbá tegyük a világot, bárhol is vagyunk éppen.”

A Mester fiatalkora

Ching Hai Legfelsőbb Mester Közép-Au Lacban (Vietnamban) született. Fiatalkorában gyakran lehetett látni, amint kórházi betegeknek, rászorulóknak és sérült állatoknak nyújt segítséget, amilyen módon csak tud. Fiatalon Európába költözött, hogy tanuljon, és tevékenységét a Vörös kereszt fordítójaként ott is folytatta. Hamarosan rájött, hogy a fájdalom és a szenvedés minden kultúrában és a földgolyó minden sarkában létezik. Egyre inkább az erre szolgáló gyógyír keresése vált életének mindenek felett álló céljává. Ez idő tájt boldog házasságban élt egy német orvossal, és bár ez mindkettőjüknek rendkívül nehéz döntés volt, a férje beleegyezett a különválásba. Ekkor a spirituális megértést kutatva egy kétéves utazásba kezdett.

Zarándokút a Himalájában

Végül Indiában, a Himalája legelérhetetlenebb részén talált egy megvilágosodott Mestert, aki átadta neki a Quan Yin Módszert. Ez a belső fényen és belső hangon való elmélkedés meditációs technikája. Egy ideig tartó gyakorlás után teljesen megvilágosodott.

Ching Hai Mester a Himalájából visszatérve, a körülötte lévők őszinte kérésére hamarosan elkezdte velük megosztani a Quan Yin Módszert. Arra tanította őket, hogy befelé nézzenek, hogy megtalálják saját nagyságukat. Az élet minden területéről származó emberek azt találták, hogy a Quan Yin meditációs módszer által a mindennapi életükben nagyobb beteljesülést, boldogságot és békét értek el. Hamarosan meghívások érkeztek az Egyesült Államokból, Európából, Ázsiából, Dél-Amerikából, valamint az ENSZ-ből, nyilvános előadások tartására kérve Ching Hai Mestert.

Szépítsük a világot, amelyben élünk

Amellett, hogy Ő az emberbaráti támogatás egy nemes példája, Ching Hai Mester arra is bátorít minket, hogy szépítsük a világot, amelyben élünk. A Quan Yin meditációs módszeren keresztül Ching Hai Mester sok szunnyadó tehetségére ébredt rá, melyeket művészi festményeken és alkotásokon, zenén, költészetben, esztétikus ékszereken és ruhaterveken keresztül fejez ki. Ezek ama kultúráknak és embereknek a belső és külső szépségét írják le, amelyekkel találkozott. Ruhakompozícióit 1995-ben közkívánatra a nemzetközi divatvilág köreiben, Londonban, Párizsban, Milánóban és New Yorkban is kiállította. Művészi törekvéseinek bevétele lehetőséget adott Ching Hai Legfelsőbb Mesternek arra, hogy emberbaráti tevékenységeihez egy független anyagi forrást hozzon létre, így támogatva nemes küldetését, Isten gyermekeinek megsegítését, amikor arra rászorulnak.

Elismerés és a Mester álma

Bár semmiféle elismerést nem keres, önzetlen segítségével elismeréseképpen Ching Hai Legfelsőbb Mester szerte a világon számos kitüntetést vett át állami hivatalnokoktól és magánszervezetektől. Ilyen a Világbéke Díj, A Világ Spirituális Vezetője Díj, A Díj az Emberi Jogok Elősegítéséért, A Világ Polgárainak Emberbaráti Díja és az Emberiségért Kifejtett Kiemelkedő Közszolgálat Díja, a 2006-os Gusi Béke Díj, a Los Angeles Music Week Ajánlási Bizonyítványa, és Első Helyezett Ezüst a 2006-os, 27. évenkénti Telly Díjon. Továbbá október 25-t és február 22-t Ching Hai Legfelsőbb Mester Napnak nyilvánították az USA-ban. Frank Fasi, Honolulu korábbi polgármesterének szavaival: „Ő egy tündöklő, nagyszerű ember, mindannyiunk számára a köszönetesség anyala.”

Ching Hai Legfelsőbb Mester korunk egyik valóban elhivatott egyénisége, aki segít nekünk egy csodálatos jövőkép felfedezésében és megalkotásában. A történelem sok nagyszerű alakjának voltak álmai. Így van ez Ching Hai Legfelsőbb Mester esetében is. A saját szavaival élve:

„Azt álmodom, hogy az egész világ békés lesz.

Azt álmodom, hogy minden gyilkolás véget ér.

Azt álmodom, hogy minden gyermek békében és harmóniában él.

Azt álmodom, hogy minden nemzet kezét fog egymással, védelmezik és segítik egymást.

Azt álmodom, hogy gyönyörű bolygónk nem fog elpusztulni. Évmilliárdok kellettek e bolygó létrehozásához, és ez olyan gyönyörű, olyan csodálatos.

Azt álmodom, hogy ez megmarad, de békében, szépségben és szeretetben.”

Isten felismerése felé

*Boulder, USA
1991. március 9.
(eredetileg angolul)*

Nos, örülök, hogy ma ilyen szép amerikaiakkal találkozom. Igen Ugyanakkor csodálkozom is. Odakinn azt mondták, hogy - oh! - a terem zsúfolásig megtelt, és hogy az itt lévők szépek, és azt hiszem, igaza volt annak, aki mondta. Sokat hallottam már Coloradóról, Boulderről; azt mondták róla, nagyon emelkedett lelkületű hely, s igen jó energiát sugároz. Sok évvel ezelőtt olvastam ezt valamelyik boulderi szellemi folyóiratban; később aztán meghívást is kaptam - ma már két éve annak - Coloradóból; először Denverbe, majd Boulderbe. Igen? Boulder annak a városnak a neve, igaz? És sokszor elhalasztottam az utazást, most azonban, mivel átutazom az Egyesült Államokon arra gondoltam, miért ne állhatnék meg üdvözölni Önöket. Hogy érzik magukat? [Nagyszerűen.] Remek. Igen. Örülök, hogy nem sajnálták az időt, és eljöttek, és alkalmunk adódik látni egymást talán egyszer az évszázadok során [a Mester nevet] vagy a sok életciklus közben. Nem tudjuk, mikor lesz erre újra

lehetőségünk. Lehet, hogy más fizikai alakot öltünk. Talán nem lesz olyan szép, mint mostani testünk. [A Mester nevet.] Ezért méltányolják itt a szépségüket.

Tudom, hogy sokan járják a lelki útjukat, talán különböző ösvényeken, vagy különböző megközelítésben igyekeznek az Isteni tudatossághoz, Buddha természethez, a Zenhez vagy a Taohoz.

A mikrofon. Ez az én hangom. Az én hangom. Most oké? Mindenki oké? Igen! Köszönöm. A hangom igen halk, kivéve, amikor ... amikor kiabálok [A Mester nevet.], mint minden nő. [A Mester és a hallgatóság is nevet.] Nos, néha női alakban kell teljesítenem feladatomat. Igen! [A Mester nevet.] Nőiesnek kell lennem. [A Mester és a közönség is nevet.] Értik. Különbözik az emberek azt hiszik, csak a férfiak válhatnak Buddhává (tökéletesen megvilágosodott lényé). [A Mester és mindenki nevet, tapsol.] Nos, a jó hír, hogy a nők is lehetnek Buddhák. Nos, az én tanítványaim így gondolják. Én nem így gondolom, nem bizony! Nem hiszem, hogy az asszonyok válhatnak Buddhákká. Sajnálom, ugyanis sem férfiak, sem nők nem vagyunk. Mindenki Buddha, kialakulatlan Buddha. Ahogy minden ország, ország. Vannak fejletlen országok, vannak civilizált országok. Igen!

Így tehát mi is fejlettekké válhatunk, bizonyos technikák révén, ha bizonyos életmódot követünk, bizonyos módokon irányítjuk... igen, mindennapi életünket. Igen. Az emberek többségének életvezetése nem a leghelyesebb. Nem Önökre gondolok. Önök talán jól irányítják életüket. Hallgassák csak, kérem, az általános vezéreleveket. [A Mester nevet.] Tudják,

számos szint létezik, amelyen életünket élhetjük, s mindenki tudja, hogy a legmagasabb szint, Isteni tudatosságban élni az életünket, vagy amikor igazán érintkezésbe kerülünk Buddha természetünkkel, vagy tudatára ébredünk Buddha természetünknek (igaz valónknak). Igen. Ezt az isteni tudatosságot vagy Buddha természetet számos ember különböző elmélkedő technika révén próbálja elérni. Hm. A meditatív elmélkedés a legjobb módja annak, ahogy felismerhetjük saját igaz, nagyszerű természetünket. Ám még a meditációnak is sok technikája van. És még ha meg is találjuk a helyes, vagy leggyorsabb technikát, természetesen annak is számos szintje létezik. Nekünk most az a feladatunk, hogy a legmagasabb technikáról beszéljünk. Igen. Ha helyesen meditálunk, azonnal ..., vagy ha megtaláltuk a helyes utat belső természetünk megközelítéséhez, azonnal találni fogunk valamiféle megvilágító aspektust, valamilyen bizonyítékot saját igaz, nagyszerű valónkra, úgyszólván azonnal tudjuk, nem csupán fizikai test vagyunk, hanem valami más. Egyszerűen emelkedettnek érezzük magunkat, és hogy is mondjam... igazából nem izgatottnak, de a nyelv olyan korlátozott, nehéz kifejezni az isteni eksztázist, amit érezhetünk, amikor rátalálunk a helyes ösvényre vagy Isteni tudatosság helyes megközelítésére. Ezért nevezhetjük ezt azonnali megvilágosodásnak. Hm! És ha naponta követjük ezt az ösvényt, vagy Isten megközelítésének ezt a módját, akkor mindennap fejlődünk. És egyre biztosabbak és biztosabbak leszünk felszabadulásunkban, mind biztosabb és biztosabbak önmagunkban. Mígnem egy nap ezt mondhatjuk majd magunknak: Ó! Én és az én Atyám egyek vagyunk, vagy: én vagyok az, vagy: én vagyok a Buddha. Ám még

akkor sem lesz értelme ezzel büszkélkedni; ott nincs helye a büszkeségnek. Egyszerű tény csupán, hogy rátaláltunk a megvilágosodott létre; hogy tudjuk, amit nem tudtunk korábban: hogy kik vagyunk. Ennyi az egész. Nem büszkélkedhetünk azzal, hogy rátaláltunk valamire, ami saját magunk vagyunk. Egyszerűen örülünk annak, hogy rátaláltunk. [A Mester nevet.] Nagyon egyszerű. Igen. Olyan sok ember hiszi tévesen, hogy csak egyvalaki mondhatja magát Buddhának. Rendesen a Buddha-Én nem mondja magát Buddhának (tökéletesen megvilágosodott lénynek), csak abban a különleges esetben, amikor a tanítványok megerősítést kérnek, vagy megerősítésre van szükségük. Többnyire a követők nyilvánítanak valakit Krisztusnak, Buddhának vagy Mesternek. Sok ember félreértésből azt hiszi, hogy az úgynevezett Mester vagy Buddha nagyon büszke, vagy diadalt, tiszteletet vár el a maga számára. Ez azonban nem igaz. Éppen olyan ez, mint amikor az egyetem elvégzésével megszerzi valaki a doktorátust, és ezt mondja: „Orvos lettem, vagy átmentem a vizsgán ... és doktorátust szereztem.” Ennyi az egész. Nos, boldogok vagyunk, hogy elértük célunkat, amiért hosszú, hosszú éveig dolgoztunk.

Így hát, miután Buddhává (tökéletesen megvilágosodott lényé) váltunk, semmi olyat nem fogunk érezni, hogy milyen nagyszerű Buddhának lenni. Egyszerűen csak nagy, nagy boldogságot érzünk, nagy elégedettséget, s csupán azt, milyen természetes, nem is lehet másként. Igen. És aki Buddhává vált, nem érzi úgy, hogy azonnal ki kell állnia az emberek elé, hogy bejelentse a hírt. Nem azért, mert kiveszett belőle a részvét, vagy önző lett hanem mert attól fogva mindenkit Buddhának tekint, minden lényre

Buddhaként tekint. Ezért a Buddha talán nagyon meglepődik, hogy valaki nem tud erről. Fokozatosan azonban a Buddha visszanyeri valóságérzékét ... újra felismeri az evilági dolgokat, és biztosan tudja, hogy sokan vannak, aki nem ismerték még fel Buddha voltukat. És ez az igazság. Ezért, amikor ezek az emberek, úgynevezett megvilágosulatlan emberek, vagy saját nagyságukat fel nem ismerő emberek, felkeresik az úgynevezett Buddhát, és megkérik, magyarázza el és mutassa meg nekik a Buddhává válás módját, a Buddha teljesíti kérésüket. Ám minden önteltség vagy felsőbb rendűség érzése nélkül. Talán némi meglepődéssel [a Mester nevet], de büszkeség nélkül. Talán ezt gondolja: „Hogyhogy nem tudja?” Értik. „Miért nem tudja, hogy ő a Buddha?” Hébe-hóba igehirdetés ideje alatt bármely Buddhát vagy Mestert mindig elfogja a csodálkozás.

Igen. Amikor Buddhát mondom, kérem, értsék meg, s azt hiszem, meg is értik, Krisztust is értem alatta, vagy bármely nagy Messiást vagy bármely valóban élő nagy Mestert. Korábban, és még ma is sokat foglalkozom buddhista tanításokkal. És számos más tant tanulmányoztam. Ám mert fiatal koromban a buddhista terminológiával voltam szoros kapcsolatban, néha ma is Buddhát vagy buddhista tanokat mondom. De kérem, ne higgyék azt, hogy én csupán a buddhizmus híve vagyok és nem tisztelem a kereszténységet vagy bármely más nagy filozófiát. Igen? Én valamennyit egyaránt nagynak tartom. Mindegyiket tiszteletben tartom, és tudom, hogy mindegyik ugyanarra az igazságra mutat; de ismernünk kell az Igazságot. Az a fontos. Nem csak tudni az utat, de ismerni kell az Igazságot. Ahogy egyszer Buddha mondta: ***Én vagyok az ujj, amely a Holdra mutat, de az ujj***

nem a Hold. Úgy értette ezt, hogy az Ő tanítása, az Ő filozófiája csupán azért van, hogy vágyakozást ébresszen bennünk a Hold, az igazság után. Nem szabad azonban egyedül ezen a filozófián csüngenünk, és megfélekednünk az igazság kereséséről. Tehát az igazság, azaz Isten-természet vagy Isten Ország, vagy Buddha-természet bennünk lakozik, mi már birtokoljuk. Fel kell fednünk, rá kell találnunk. Létezik egy technika, mely által azonnal feltárhatjuk; és ha e technikát minden nap alkalmazzuk, végül megnyíluk Isten egész Országá számunkra.

Az emberek többségének mai életmódja nem igazán hiánytalan és ideális ahhoz, hogy boldogságban és bölcsen élhessék életüket. Sok szinten élhetjük életünket. Az első a fizikai szint, ahol a legtöbb vagy rengeteg ember ... hogy is mondjam ... eltölti az életét. A fizikai szinten főleg az érzéki örömeknek hódolunk; szeretünk aludni, enni, jókat enni, testi örömhöz jutni, és hajlamosak vagyunk a lustaságra is. Csupán azért dolgozunk, mert megélhetésünkhöz szükséges. Az ideáljainkat, szívünket azonban kispóroljuk a munkából. Különböző szintekről beszélek. Igen. Kérem, ne sértődjenek meg. Igen. Ez tehát a fizikai szint. És a munkát nehéznek találjuk. Nem szeretünk dolgozni. Ha már amennyire nem saját jólétünket érinti a dolog, a kisujjunkt is nehezen mozdítjuk meg, hogy másokért munkálkodjunk, vagy tegyünk valamit az emberiség érdekében. Csak általános, elnagyolt képet festek, huzamosabb időt venne igénybe, ha belemennék a részletekbe.

Most pedig a második szint következik, amit mi érzelmi szintnek nevezünk. Véleményünk szerint az érzelmi szinten

igen erősek vagyunk. Mondhatnánk: zsarnokiak, hatalmaskodók. Amit mi gondolunk, az a helyes. Amit mi teszünk, az a jó. És elvárjuk, hogy mások is ugyanígy cselekedjenek. Ezen a szinten születik számos... hogy is nevezik Önök ... diktátor, és úgynevezett vezér, a szélsőséges mozgalmakban. Igen. Mivel túlzottan emocionálisak, az érzelmi szinten élik életüket. Hm. Ez jó, ha a helyes utat járják. De ha a rossz utat követik, még csak meg sem próbálnak letérni róla, és nem látják be tévedésüket, ez veszélyes, mert hiányzik belőlük a rugalmasság.

Életünk újabb szintje az intellektuális, tudatos szint, a fizikai tudat szintje. Nos, a tudat, sajnálom, de normálisan fizikai. Egyfajta számítógép, módfelett okos számítógép. Rögzít mindent, majd visszaadja valamennyi adatot - igen hűségesen, intelligencia, és mérlegelés nélkül. Ha nem tesszük hozzá a lélek intelligenciáját, a tudat egy önműködő gép. Erről az automatáról beszélek, a megvilágosodás nélküli tudatról. Így azok, akik a tudat automatikus szintjén élnek, még inkább elmerülnek önmagukban. Rendben? És nem sokat törődnek azzal, mi történik a világban. Még csak parancsolni sem akarnak másoknak. Sok ember éri el ezt a szintet, s talán elrejtőznek egy barlangban, vagy belefeledkeznek valamiféle eszménybe, ábrándba, s meg is ragadnak benne. Megrekednek. S nem törődnek azzal, mi történik a világgal. Még megváltoztatni sem akarják a világot, s maguk sem akarnak változni. Úgy gondolják, tökéletes úton haladnak. És sokan tévesen azt hiszik, hogy ez maga a legmagasabb megvilágosodás. Azt hiszik, semmi dolguk a világon. Ám a „cselekvés cselekvés nélkül” eljárása

egy más szinten létezik. Ez nem az a szint. Nem azt jelenti, hogy nem törődünk a világgal, és semmit nem teszünk érte. A nagy megvilágosodás nem ilyen. Ez csupán egyik szintje a megvilágosodáshoz, a nagy megvilágosodáshoz vezető útnak. Igen!

A megvilágosodáshoz bármiképpen eljuthatunk, mindennap más-más fokozatait érhetjük el. Miközben az Igazság felé törekszünk, minden nap különböző megvilágosodásokat tapasztalunk, gyarapíthatjuk bölcsességünket, mígnem egy nap elérjük a legmagasabb szintet. Szóval ez a szintek egyike. Ha egy kicsit magasabb szintre jutnak, ez az úgynevezett lélek szintje, az önmaga szintje, az ön-felismerés szintje. Akkor már tudjuk, hogy lélek vagyunk, hogy a lélek révén élünk, hogy a lélek fénye miatt vagyunk intelligensek, hogy azért van bennünk irgalom, azért szeretünk, azért érzünk, mert a lélek motivál bennünket. És ezen a szinten sok mindent tudunk, sok mindent megpróbálunk a világ javára tenni, segíteni a világon és magunkon, hogy üdvösségben, boldogságban éljünk. Igyekszünk mindent megtenni az emberiség üdvéért, nemes céljaiért. És megfeszített erővel próbálkozunk. Nem sajnáljuk a fáradságot, nem spórolunk az energiáinkkal, hogy ezt elérjük, és segítünk másoknak, hogy ők is elérjék. Ez a lélek szintje - az önmagát felismerő ember.

Mivel akkor azon a szinten azonosítjuk magunkat a lélekkel, akkor már tudjuk, hogy mi és a lélek, az inspiráció forrása egy és ugyanaz, nem a test vagyunk. Ám ez még mindig nem a legmagasabb szint, mert abban az időben még mindig rendelkezünk az énnel, amely megállapítja, amely tudja,

hogy ez nagyszerű, amely tudja, hogy én és Atyám egyek vagyunk. Kettő van, még túl zsúfolt, túl zsúfolt [A Mester és mindenki nevet]. Noha azt mondják, én és az Atyám egy, de még mindig létezem én, és létezik az Atyám, így hát még mindig nem egy. Igen, látják, ez a dolgok paradoxonja, ezért ne mondják, hogy kritizálom Jézust; ez nem igaz. Jézus csak azért mondta azt, hogy az emberek megértsék. Jézus azonban nem olyan volt, értik? Tudta, hogy Ő más. Ezért, más helyen ezt mondta: **Nem én, hanem az Atya teszi.** Értik, mire gondolok? Ő tudja. Ő jobban tudja, hogy én és az én Atyám egyek vagyunk, de mondania kell valamit. Máskülönben az emberek nem értik meg, mit akar mondani. Igen. Amikor egy mester a földre jön, lejjebb kell szállítania a szintjét az emberek szintjére, majd lassan felemelni azt. Igen?! Máskülönben mi mást tehetnénk. Pontosan úgy, ahogy a gyerekeket tanítják. Igen. Meg kell tanítani nekik leírni az ABC-t, és segítségképpen fogni a kezüket írás közben. Sok mondatot kell megtanítani nekik, amit Önöknek már nem kell tanulniuk, a gyerekek érdekében mégis meg kell tenniük.

Az ön-felismerés szintje után Isten szintje a következő, Isteni tudatosság vagy Isten felismerése. Isten nem más, mint mi magunk. Am még ekkor sem, az ön-felismerés szintjén sem tudjuk ezt. Azt hisszük, Isten rajtunk kívül van. Nos, ez nevetségesen hangzik, nem? Furcsán hangzik. Ateistán? Remélem, nem. Nehéz megmagyarázni. Rendben. Próbálják megérteni. [A Mester nevet.] Nem arról van szó, hogy Önök nem értik. Inkább nekem nehéz megmagyaráznom.

Tehát az isteni felismerés szintje az, amelyben mi vagyunk. Tesszük, amit tennünk kell - s még csak el sem

gondolkodunk, nem tudjuk, s még csak nem is érezzük, hogy csináljuk. Csak vagyunk. Csak cselekedjük. Csak a szerzői vagyunk minden dolognak, az eredete mindennek, cselekvéseinknek, a következményeknek, anélkül azonban, hogy birtokolnánk a hozzá kapcsolódó karmát. Remélem, elég érthető voltam, de érzem, hogy mégsem. Ám akkor sem tudok mást mondani. Talán később majd kérdéseket tesznek fel, s akkor tudni fogom, hogyan értették meg. És talán nagyobb megvilágosodást nyerek az Önök megvilágosodása által, s akkor tovább magyarázhatunk.

Most tehát az emberek többsége a fizikai vagy érzelmi szinten él, vagy az automatikus intellektuális szinten, vagy a legmagasabb szinten, az ön-felismerés szintjén. Sokunk nem tapasztalja meg az isteni felismerés szintjét. Ám valamennyien képesek lennénk rá, mivel Isten bennünk lakozik. A Bibliában ez áll: ***Mi vagyunk Isten temploma, és a szent szellem lakozik bennünk.*** Nem így van? Igen, Isten Országá is bennünk lakozik. Isten Országát nem megfigyelés, érvelés, intellektualizálás, beszélgetés, tankönyvek és szentírások tanulmányozása révén érhetjük el, Isten Országá bennünk van. Ezért a közvetlen mód az, hogy felismerjük, megtapasztaljuk, egyértelműen, hogy az Isten Országát szerezzük vissza. Ezért mondja számos Zen mester, hogy nincs szükség a szent iratokra. Ez nagyon ateistán hangzik. Buddha is néha - talán nagyon kimerült pillanataiban - azt mondta: ***Nincs olyan, hogy Isten.*** Igen. ***Nincs Isten.*** Nem úgy értette, hogy Isten nem létezik. Csak olyan Isten nincs, amelyet mi várunk. Azt mondta tehát: nem az, nem ez, nem más, nem olyan Isten. Értik? Az emberek pedig belekapaszkodnak abba a mondatba, és azt mondják,

Buddha nem hisz Istenben. [A Mester nevet.] Ez azonban nem igaz. Nem igaz, mert másutt ezt mondja: ***Nem mondom, hogy nincs Isten, vagy van Isten, hanem azt mondom, létezik egy dolog, amiből minden ered, és amibe minden visszatér.*** Ez tehát mit jelent ismét? Önök tudják. Igaz? Rendben. Hajlamosak vagyunk arra, hogy bármikor megvizsgáljuk a próféták egyik vagy másik mondatát, aztán kategorizáljuk Őt. Hogy Ő ilyen vagy olyan, vagy más, és olyan sok izmust gyártunk mindebből, sőt néha ököltre is megyünk az izmusok miatt. De még egy izmuson belül is lehetnek véleménykülönbségek, amit aztán néha követ a verekedés, néha még vérontás is. Ezt pedig nagyon szomorú látni.

A régi mesterek vagy próféták sosem akarták létrehozni ezt a megosztottságot. Miután felismertük Istent, talán sokkal többet megértünk, mint amit szavakkal el lehet mondani. De akkor is ott van az értelem, hogy noha nem mondjuk ki, mégis mindenki megérti. Például, ha egy mesternek sok-sok tanítványa van, lehetetlen, hogy a mester minden egyes tanítványával személyesen foglalkozzék. Sem fizikailag, sem szóban. Mégis valamennyi tanítványa elnyeri a megvilágosodást. Minden egyes tanítvány megérti magától, és lassan eléri a mester szintjét. Miért? Mert mi vagyunk a mester. Van belső mesterünk. Mi vagyunk az. Mi vagyunk az Isten. Buddha vagyunk. Buddha természet rejtőzik bennünk. És a mester egyszer segített nekünk ráébredni, hogy Buddha bennünk van, vagy a mester bennünk van, ő maga a belső mesterünk fogja gondját viselni minden dolognak. Felkeljen, hogy dolgozzon, sok életről alvás, semmittevés után. Mint amikor a fizikai szinten, élünk, ahol

csak a test dolgozik, a test vágyakozik és cselekszik. A test élvezi az érzéki örömeket, de a mesternek semmi köze ehhez. Vagy mint az érzelmi szinten, ahol a mester szintén nem parancsol. A tudat szokásformája az, ami diktál. A mindenki fölérülés vágya az, ami parancsol. És szintén az intellektuális szinten az elme, az intellektus az, ami különválasztja a dolgokat, ami megmondja a testnek, mit tegyen; hogy visszavonuljon a barlangba, meditáljon, tegye ezt, cselekedje azt vagy mást - de nem a lélek, nem Isten, nem a mester.

Am csak igazi mesterrel való találkozás után ismeri ezt fel, az igazi mestert. Igen. Hiszen az Elnök általában az Elnökkel tárgyal. A Király csak Királlyal egyezkedik. A Király nem keríti elő valamelyik miniszterét, hogy államügyeket vitasson meg vele. A Király nem a rendőrhöz megy, hogy megállapodjon két nemzet fontos ügyében. Értik? Amíg a rendőrség vagy bármelyik miniszteri hivatal foglalkozik a dologgal, az Elnök nem vesz részt benne, nincs jelen. Értik? vagy a Király is távol marad. De amikor a Király látogat el egy országba, a Király fogadja és tárgyal, állapodik meg vele, vagy terveket szőnek a nemzetekért vagy a világért. Erről van szó. Ezért fontos, hogy találkozzunk az igazi mesterrel, hogy felébredjünk magunkban igazi énünket. A Király csak a Királlyal fog beszélni. Így tehát sok ösvényt követhetünk. Azt tehetjük, amit akarunk. Száz évig ücsöröghetünk a barlangban. Mégsem fogjuk megtalálni a mestert. Ez nem a mester ügye, így hát elő sem jön. A megfelelő pillanatra vár, hogy a királlyal találkozhatson, hiszen ő a Király. Így hát meditálhatunk, követhetünk különböző úgynevezett mestereket, megtartóztathatjuk

magunkat, még vegánná is lehetünk. Mindez nem vezet el minket a Buddha-léthez (Isten felismeréséhez), Isten trónusához, csak akkor, ha felébresztettük a Buddhát magunkban; csak miután találkoztunk egy másik Buddhával, vagy egy másik Buddha segítségével által megismerjük önmagunkat. Értik a különbséget vagy nem? Igen?

Sok úton járunk, különbözők az érdekeink. Minden ösvényhez ajánlkozik valamilyen érdek. Mindig kell, hogy legyen valamilyen érdek. Különbözik hogyan követhetnek az emberek? Még az útmutatás nélkül imádkozók is érdekből fohászkodnak. Még a templomba járásnak, imádkozásnak, zarándoklatnak is megvan a maga érzelmes felemelő hatása, s egyfajta boldogsághoz jutunk általuk. Időnként, sőt igen gyakran büszkeséget érzünk, hogy jámbor cselekedeteket hajtunk végre, hogy vegánok vagyunk, hogy mindennap járunk templomba, hogy elzarándokolunk Mekkába stb. [A Mester nevet.] Ez pedig csak az énünket és a büszkeségünket erősíti. Szomorú dolog ez.

Szerencsére azonban a lélek mindig ott van, és a lélek tudja, hogy ez rendjén való. Hagyjuk játszani a gyerekeket, míg el nem fáradnak, utána úgyis odamennek az édesanyjukhoz. Értik? Ez az oka annak, hogy az igazi mesterek sosem sietnek, vagy sosem próbálnak tanítványokat toborozni. Csupán végtelenül természetesek, a maguk módján igen önként valók, és bárkit szívesen fogadnak. Hm! Nem aggódalmaskodnak amiatt, hogy nem követi felhívásukat az egész világ, hogy sokan támadják őket, hogy az emberek nem úgy élnek, ahogy élniük kellene! Mert a gyerekek gyerekesen élnek. De ez rendjén való. [A Mester nevet.]

Csak egy napon felnőnek, és amikor felnőttek, felnőtt módon kell viselkedniük.

Tehát réges régi idők óta jönnek úgynevezett mesterek vagy Buddhák, és az élet különböző szintjeit vagy megvilágosodott eszméket ismertetnek meg az emberekkel. És akkor az emberek választhatnak. Azok, akik készen állnak rá, választanak. De a mester nem siet, nem nyugtalanodik vagy aggodalmaskodik a világ miatt. De ez sem azt jelenti, hogy nem tesz semmit. Tesz, de cselekvés nélkül. Ahogy Lao Tzu mondta: ***Cselekedj cselekvés nélkül.*** Ez a szint pedig egészen más, mint az intellektuális szint, mert az azon a szinten élők megragadnak a dzsungelben, és nem törődnek semmivel. A mester azért van a világon, hogy segítsen azoknak, akiknek szüksége van a segítségére, de nincs a világon, a világ nem vonzza, és nem is kötődik hozzá, és nem kötődik sem a világ kudarcaihoz sem a világ sikereihez. Tudják, mit tett Jézus. Dicsősége csúcán kész volt meghalni, ha így kellett történnie. Értik. És halálával számos embert megtanított a megadás módjára. Azzal, hogy lemondott a dicsőségről és az életről, Isten akaratát tanította, hogy mindig követnünk kell Isten akaratát. De ahhoz, hogy kövessük Isten akaratát, tudnunk kell, hol van Isten, és mit akar.

De hogy ezt tudhassuk, el kell érnünk Isten megismerését, ahogy Jézus, vagy Buddha tette. Akkor megadhatjuk magunkat - másként viszont nem. Előtte folyamatosan meg kell küzdenünk saját magunkkal, saját úgynevezett intelligenciánkkal, annak érdekében, hogy megváltoztassuk a világot, jobb lakóhellyé tegyük stb. Ezt bizonyos én-tudattal

tesszük ekkor. A nagy megvilágosodás után tesszük, de nem cselekvéssel. És ezeregy, billió, trillió dolgot teszünk anélkül, hogy egy ujjat is megmozdítanánk. El tudják ezt képzelni? Hm? Ezer billió dolgot tenni egyetlen mozdulat nélkül! Hm. Megtörténik. Nem tréfa. Meglehet, tréfásan adom elő, de nem tréfa. Ez a valóságos létezés igazi állapota, és mindannyian rendelkezünk ezzel a képességgel, és a joggal, hogy gyakoroljuk ezt az erőt. Csak nem tudunk róla. Ennyi az egész. Túlzottan elfoglal bennünket az, hogy a tudományokban képezzük magunkat, az irodalom terén, a gépies, hogy mondják, sikerekért, és nem próbáljuk kifejleszteni az egész, teljes erőt. Ezért nem tudjuk gyakorolni. Ez az egyetlen oka. És most sok ember azt mondaná nekem: „De mi csináljuk, csináljuk, csináljuk, keményen próbáljuk kifejleszteni ezt a mindent felölelő erőt.” Igazam van? Igen. Az emberek ezt mondanák: „Igen, mi azt tesszük. Igen, járunk templomba, járunk pagodába mindennap száz meg egy imát elmondunk. Igen! Vegánok vagyunk. Ezeregyszer elmondjuk a mantrát. Száz meg száz mantrát megismételünk sok éve. Meg is számoljuk. Könyvet vezetünk róla. [Nevetés.] Igen. Igen. Igen. És milyen sokszor imádkozunk ehhez meg ahhoz az istenséghez, és hány százszor borultunk a földre nap mint nap! És ide is, oda is elzarándokoltunk és szertartásokon, szent ünnepeken vettünk részt, még meditáltunk is. Igazán erényesnek érzem magam.” Igen.

Én is így éreztem [A Mester nevet.] De egy idő után elfáradtam. Úgy gondoltam, ez nem elég mély ahhoz, hogy kielégítse belső vágyakozásomat. És miután megtanultam ezt az úgynevezett Quan Yin Módszert, amely a módszer,

módszer nélkül, egyenesen saját természetemre mutat rá, attól fogva minden megszűnt, ami nyugtalanított [A Mester nevet.]. Minden más széthullott. Igen, és az igazi énem tárult fel. Erre pedig mindenki képes. Igen. Egyesek, akik más utakat követnek, azt mondanák nekem: „Igen, tudjuk, az elmére való közvetlenül rámutatás, tudva hogy te vagy Buddha. Ez az, és megvilágosodsz”. Ez azonban csak beszéd, annak ismételtetése, amit az atyák száz vagy ezer évvel ezelőtt mondtak. Nem tudjuk, mit jelent az, egyenesen rámutatni a Buddha természetre (igazi természetünkre). Még azt sem tudjuk, mi az.

Azt hisszük, hogy a Buddha természet valami olyasmi, amit értelmünkkel felfoghatunk, vagy megtapinthatunk a kezekkel, vagy kikövetkeztethetünk, amit elképzelhetünk. Ez nem így van. Ez nem olyasvalami, amit elképzelhetünk, megérinthetünk, érezhetünk vagy értelmezhetünk. Csak tapasztalat által ismerhetjük meg. A Buddha természet tündöklő valami, aminek fényében mindent tudunk. Mint ahogy mi a beszéd által tanítjuk az emberi lényeket, az állatok az állatok nyelvén érintkeznek egymással. Buddha fénnel és különböző hanghullámokkal tanította a bennünk lakozó Buddhát. Értik? A bennünk levő Buddha nem ért, nem akar érteni, nincs szüksége a mi fizikai nyelvünkre. Ez nem neki való. Ahogy az állatok sem taníthatják az embert a saját vakkantásukkal, vagy bármilyen gyönyörű énekükkel. Értik? Nincs rá szükségünk. Nekünk megvan a saját nyelvünk. Tesszük a mi dolgunkat. Még ha szeretjük is az állatokat, szívesen hallgatjuk éneküket, hangjukat, minket üdvözlő hangjukat. De nekik nincs szükségük arra, hogy beszédükkel tanítsanak bennünket. És már nekünk sincs

szükségünk arra, hogy megtanuljuk érteni az állatok nyelvét. Rendben?

Ugyanígy a bennünk lakozó Buddhának (Legfőbb Erőnek) Buddha direkt tanítására van szüksége, amely fényben és rezgésekben nyilvánul meg. Ezért a Quan Yin a módszer nélküli módszer. Azt jelenti: a rezgés észlelése. Értik? Nem a külső, hanem a belső rezgés. Nem az, amit hallhatunk a fülekkel, vagy amit láthatunk a szemekkel. Nem. Nem. Nem. Csak észreveszzük, és ha egyszer észreveszzük, tudjuk, hogy az a saját igazi természetünk, és minden más már jön magától. Ezért mondja a Biblia: ***Keressétek azért először az Isten Országát, és minden más dolog megadatik néktek.*** Isten Országáa testesül meg a minden fényben, minden zenében, minden szép melódiában. Olyan messze van ez, amilyen messzire érünk önmagunkba azért, hogy megértsünk valamit, és lassan eljussunk a Teljességhez.

A fénynek, amely a legnagyobb magasságból nyilvánul meg különböző szintjei vannak. A célja az, hogy érintkezzen az elveszett lelkekkel ezen a világon vagy más világokon. Nem a fény változik, csak az egyes szintek felhője teszi más-más minőségűvé. Értik? Ahogy a nap fényét a különböző napszemüvegek eltérően szűrik meg, ezért másnak látszik, vagy ahogy különböző helyekre ereszkedik. Isten szépen csengő tanítására kell figyelniünk, és akkor lassan követjük, és elérjük a csúcsot. És amikor megismerjük a Buddha természetet, tudni fogjuk azt is, mi az Isten Országáa. Máskülönbén csak spekulálunk, és azt hisszük, hogy ismerjük.

Meg kell ismernünk. Meg kell ennünk a süteményt, mielőtt édesnek vagy savanyúnak mondanánk. És ezt a fajta tapasztalatot azonnal megszerezhetjük. Mert Isten Országá bennünk van. Noha bennünk van, nem tudunk róla. Hiszen a Király nem jön elő, ha nincs másik Király, aki üdvözölje, vagy aki fogadja. Értik? Így hát az úgynevezett mester az, aki elérte azt a szintet, és kommunikálni tud a legmagasabb szintünkkel. Legmagasabb énünk nem jön elő máskülönben. Tudja, hogy csak az idejét vesztegetné. [A Mester nevet.] Tehát sok utat járunk, és nem érzünk elégedettséget. Tudjuk, hogy hiányzik valami. Tudjuk, hogy igazi énünk emiatt nem tárult fel. [A Mester nevet.] Az egyenlő partner hiánya miatt. Igen? Így bármikor, ha látjuk, hogy az igazi énünk feltárulkozott, tudjuk, hogy egy másik igazi énnel találkoztunk. És ily módon lehet az igazi mestert megkülönböztetni a hamistól. Máskülönben nem tudhatjuk. Bárki megtaníthat bennünket ezeregy dologra, s szünet nélkül foglalatoskodhatunk, ez azonban pusztá időtöltés. Nem ez a módja annak, hogy elérjük az ön-megvilágosodást, hogy megismerjük életünk legmagasabb rendű formáját. Abban az esetben tehát, ha elhiszik, amit mondok [A Mester nevet.], megpróbálhatják, és abban az esetben, ha nem, járják az útjukat, s legyünk barátok [A Mester nevet.], míg újra nem találkozunk. Talán száz, talán ezer év múlva, mert még mindig szeretnek aludni. [A Mester nevet.]

Két útja van önmagunk megismerésének. Az első, ha most rögtön, azonnal tesszük, s véget vetünk a tanulásnak, véget vetünk a szenvedésnek, ha úgy gondoljuk, hogy a világ szenved, és túlságosan közömbös irántunk. Ha úgy gondoljuk, hogy életmódunk nem felel meg eszményeinknek,

akkor most, ebben az életben kell megtennünk. A második út, ha továbbra is a már megkezdett úton haladunk, és alszunk, úgy értem bensőnkben. A lélek alszik, és talán majd máskor felébredünk. Talán száz, talán ezer év múlva következik ez be, attól függően, milyen sokat szeretünk aludni. [A Mester nevet.] Rendben. Azt hiszem, hagyok Önöknek időt, hogy kérdezhessenek, és akkor tudni fogom, miről kérdeznek, és mennyire értettek meg. Nagyon köszönöm odaadó figyelmüket. Érzem segítő szándékú energiájukat. Nagyon köszönöm. [Taps.]